

ЦАРЬ СИМЕОНЪ

Прелиствамъ страницитѣ стари
на миналитѣ наши дни —
и виждамъ: пламъци обгарятъ
забуленитѣ тъмнини.

И ти, Велики Симеоне,
като звезда блѣстишъ въ нощта,
и, сякашъ, чувамъ речъ отъ трона,
слова отъ твоитѣ уста!

Прочутъ по ученость и мъдрость,
съсъ умъ голѣмъ, съ расждѣкъ здравъ, —
ти бѣ държавникъ вещъ, усърденъ,
съ човѣченъ, благороденъ нравъ.

Ти бѣше украсенъ обилно
съсъ добродетели. Въ лице
ти всички срещаха закрила,
и милость — въ твоето сърдце.

Ти мразѣше порока, злото,
ти искаше, като потокъ
щастливо да тече живота,
подъ погледа на Царь и Богъ.

И въ боя, винаги начело,
по храбрость — приказенъ герой, —
ти съ легендарната си смѣлость
извърши подвизи безброй.

Любителъ вдъхновенъ на книги,
творецъ на славни, златни дни —
ти съ роднитѣ войски достигна
до цариградскитѣ стени.

България, презъ твоє време,
наширь — надлъжъ снага прострѣ,
и знамето ѝ бѣ развѣно
на югъ до Бѣлото море!

Ненчо Савовъ